

22e jaargang.

MAART 1975.

	<u>blz.</u>	
1. Woord van de Redactie	2	
2. Medewerkers	3	
3. Soldatennieuws		
- 3-dagen-ers		
- afzwaaiers	4	
4. Onze soldaten schrijven	5	
5. Maandelijks portret :		
POL DE BONDT	8	
6. Fonske	12	
7. Wij vernamen	16	
8. Grasduinend de Schakel door..	17	
9. Inspectie	19	
10. Jan Moortgat vertelt uit het verleden		21.
11. Schuin bekeken		24.
12. Ons lichaam in cijfers		25.
13. Breendonk		28.
14. Vijf jaar later		30.
15. De oplossingen van "Ons lichaam in cijfers"		32.
16. Sportvaria :		
- Voetbal		33.
- Wielrennen		35.
17. Denksport		37.
18. Dagklapper.		39.

.....
• De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende
• verantwoordelijkheid van de inzenders.
• Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de
• steller is bekend.
• Alle rechten inzake produktie en vertaling zijn voorbehouden.
•

MAANDELIJKS PORTRET

P O L D E B O N D T

"Ik heb altijd willen leven als een heer en als een boer".

Het is zeer moeilijk iemands leven in stukjes te trekken. Alles hangt gewoonlijk zo aan mekaar en loopt zo door elkaar, dat het leven een ingewikkelde kluwen vormt dat niet zo gemakkelijk uit elkaar te halen is. Wanneer we het levenskluwen van Pol De Bondt trachten uiteen te trekken, komen wij steeds twee draden tegen die zijn bestaan beheersen.

Langs de ene kant vinden wij in het levensverhaal van de vertellende Pol - die we wel mogen vergelijken met een motor die zeer langzaam start maar, eens dat voorbij onhoudbaar is - de alledaagse man terug. De man die in de nieuwjaarsmaand van 1909 - om juist te zijn de 24ste - in de Moorstraat te Breendonk werd geboren als zesde kind van een gezin dat later met zeven kinderen heel wat moeite had om aan de ellende van de komende oorlogsjaren te weerstaan.

Vader Leo en Moeder Johanna Caluwé betrokken nochtans te samen met hun 5 zonen en 2 dochters een renderende landbouwerszaak. Daarbij had vader Leo nog een bloeiende zaak in geldbeleggingen, die later het troetelkind van Pol zou worden.

Deze jongeman die opgroeide in het landbouwersgezin in de Moorstraat hield van dit beroep. Hij hield van het werk in de mooie natuur en nooit was het te hard voor hem. Met zijn hart was hij een echte landbouwerszoon en hij zou dit later in de zaak van zijn broer, waarbij hij reeds zoveel jaren verblijft, meermaals bewijzen.

De andere kant van Pol's leven werd beheerst door het zakelijke - zoals daarjuist gezegd nam Pol de zaak van zijn vader over en dit in het jaar 1938 - maar dan vooral door het politieke, indien wij dit woord hier wel mogen gebruiken.

Het is juist deze loopbaan in de Breendonkse politiek die ons deze maand onze stappen deed wenden naar Leopold De Bondt.

Een glimlachende Pol zit op dit moment voor ons wanneer hij ons vertelt dat hij nochtans gezworen had nooit in de Breendonkse politiek te komen. Nooit wou of zou hij kunnen aanvaard hebben dat het hier om een dronkemanseed ging en dat hij in zijn leven zo maar 28 jaar op het Breendonkse gemeentehuis zou zetelen. Hij had thuis genoeg ondervonden hoe moeilijk het was in de politiek voor iemand of voor iedereen goed te willen of te kunnen doen. Vader Leo zetelde immers zelf van 1919 tot 1938 op het Breendonkse Burgershuis zodat Pol eigenlijk genoeg ondervinding had opgedaan.

En toch werd het een dronkenmanseed ! Nauwelijks was de tweede wereldoorlog gedaan en werd er wat orde gebracht in de politieke zaken of men kwam aan Pol's deur kloppen. En het antwoord was zoals Pol steeds gezegd had : neen ! Maar ergens moet in zijn bloed toch iets naar boven gekomen zijn of moet er in zijn geweten iets wakker geworden zijn dat hem zegde dat hij toch de man was die zich dienstbaar kon maken voor de Breendonkse bevolking. In ieder geval, men bleef komen, men bleef vragen, en Pol bleef neen zeggen tot...hij dan toch eenmaal ja moet gezegd hebben.

En de politieke wagen begon te rollen. Zonder de minste ambitie kwam Pol dan op de lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen van 1946. Zijn naam stond op de laatste plaats van de lijst en...hij werd verkozen, zodat Pol vanaf 1/1/1947 te samen met Désiré Goossens Breendonks schepen werd onder het bewind van Burgemeester Snackaert.

"Deze periode van zes jaar was mijn schoonste", aldus Pol. "In Breendonk was er na de droeve oorlogsjaren, die in onze gemeente letterlijk en figuurlijk veel gebroken hadden, heel wat te doen". Pol had als schepen van onderwijs in onze gemeenteschool heel wat te verrichten en veel kontakten met overheidsdiensten en -personen waren nodig om van onze jongens school iets degelijks te maken.

De gemeenteraadsverkiezingen van 1952 brachten geen verandering voor Pol. Terug op de laatste plaats verkozen, werd hij terug schepen, te samen met Désiré Goossens, die later vervangen zou worden door Jan Van Camp. Pol stelde zich op zijn manier ten dienste van de gemeente en terwijl hij verder vertelt, trekt hij vooral onze aandacht op het feit dat het voor een gemeente als de onze steeds belangrijk is geweest, dat er iemand van het Schepencollege bestendig in de gemeente aanwezig is en op ieder ogenblik ten dienste van deze gemeente kan zijn. Meermaals heeft Pol dit ondervonden.

Na de verkiezingen van 1958, waar Pol op aandringen van Frans Goossens op de tweede plaats van de lijst werd geplaatst en verkozen, werd Pol geen Breendonks schepen meer. "Het werd mijn droevigste herinnering uit mijn politieke loopbaan", aldus Pol, die er nochtans op wijst dat niets of totaal niets te maken heeft met het al dan niet schepen zijn. Spijtig gebeurtenissen waarover hij ons vraagt niet verder uit te wijden, waren

oorsaak dat hij er meermaals aan gedacht heeft de politiek vaarwel te zeggen. "Maar och kom", aldus Pol, "laat het verleden maar rusten".

In 1964 zou Pol nogmaals op de laatste plaats van de lijst verkozen worden. Onder Burgemeester Snackaert die hij wel als zijn politieke levensgenoot mag beschouwen, zou hij ook deze ambtsperiode als gemeenteraadslid op de tribune plaats nemen.

Toen Burgemeester Snackaert, nauwelijks enkele maanden voor de nieuwe verkiezingen ons voor eeuwig verliet, werd eerst juffrouw Moortgat als dienstdoende burgemeester en enkele maanden later Frans Goossens als nieuwe burgemeester zijn "patron".

Dat de verkiezingen van '70 voor Pol de laatsten zouden worden van zijn politieke loopbaan, had hij reeds in dat jaar laten verstaan. Meermaals verklaarde hij dat hij eerlang zijn taak aan jongeren zou overlaten. Hij werd opnieuw schepen en zijn belofte houdend, verliet hij in alle stilte, enkele weken geleden, het Breendonkse gemeentehuis. Zijn naam zal alvast in de Breendonkse annalen vereeuwigd blijven.

"Ik heb steeds willen leven als heer en als boer". "Mijn klederen zijn meermaals meer versleten door het verwisselen dan door het aanhouden". Deze twee zinnen vatten als het ware het hele leven van een mens samen, een mens die nu voor ons zit te vertellen, die aanvankelijk niets wou vertellen en het dan toch tot een lang verhaal maakte.

Wij mogen wel schrijven dat Pol in zijn leven geslaagd is. Als boer hield hij van het leven en van zijn huiselijke en familiale gezellen. Hij was en bleef er, zoals het een boer betaamt, een mens van de natuur, die hield van de natuur.

Als politieker - als zakenman - was Pol een heer. Met zijn kleren wierp hij ook het zware en soms minder prettige boerenleven van zich af om tussen de mensen te staan en zich dienstig te maken voor de mensen.

"Ik ben steeds graag tussen de mensen geweest", aldus Pol. Wie zei ook weer : "Wie tussen zijn naasten kan zijn, bemint zijn naasten ?"

Pol, U hebt een mooie politieke loopbaan achter de rug in ons dierbaar Breendonk. Uw tegenstanders zullen bij deze zin misschien grimlachen en wij weten het hoe gevaarlijk het is iets te schrijven over een Breendonks politieker. Maar het is zo moeilijk reeds tijdens de loopbaan van zo iemand iets goed van hem te zeggen, dat wij het aandurven na deze loopbaan niets dan goed te vertellen.

Pol, wij wensen U in Breendonk nog vele jaren toe in de beste gezondheid. En eindigen willen wij met een kwinkslag, want wij zagen U steeds graag lachen.

U hebt geleefd als een heer en als een boer. Maar in elk kaartspel zijn er ook dames. Pol, waren er in Uw levenskaartspel vier kaarten te weinig ????

A. DESMEDT.

wij vernamen:

- dat ons aller-oud-koster Juul Meeus en zijn gade, Celestine Van Cau-
teren, op zaterdag 3 mei 1975 hun gouden huwelijksjubileum vierden;
- dat hun kinderen Marcel en Godelieve Claes-Meeus en Antoine en Jeanne
Spitael-Meeus tevens hun zilveren huwelijksjubileum vierden;
- dat daarbij Frans Meeus, broer van Juul, eveneens vijftig huwelijksja-
ren viert;
- dat - wat een toeval ! - hun zuster, Mère Angèle, wegens 50 jaar
kloosterleven op 11.5.1975 in het klooster van de Zusters Urselinnen te
Londerzeel gevierd wordt;
- dat Juul en Celestine op bewuste zaterdag 3 mei ten gemeentehui-
ze ontvangen worden;
- dat van 14 tot 16 u in zaal Roxy een receptie gehouden wordt voor
"de genodigden";
- dat er te 16 u gelegenheid is tot het bijwonen van de Jubelmis opge-
dragen door Pastoor Michiels, in concelebratie met de twee neven van
de jubilarissen;
- dat deze Jubelmis opgeluisterd wordt met muziek van Louis Meeus, ten
gehore gebracht door de Kon. Fanfare Leonarduskring Breendonk;
- dat het orgel voor die gelegenheid zal bespeeld worden door een neef
van de jubilarissen, laureaat van de prijs Lemmens-Tinel;
- dat te 19,30 u door de Kon. Fanfare Leonarduskring aan de jubilarissen
een serenade zal gebracht worden vóór de zaal Roxy, waar de genodigden
aan de feesttafel zullen zitten.

5 jaar later

1975. Het heilig jaar en tevens het jaar van de vrouw. Verleden jaar hadden wij in ons land het jaar der Kastelen. Nu spreekt men over het monumentenjaar.

Het schijnt zo stilaan de gewoonte te worden dat men zowel op internationaal als op nationaal vlak aan elk jaar een bepaalde betekenis geeft. Elk jaar krijgt zo'n soort symbool mede waaraan men dan speciaal zijn aandacht wil geven.

Vijf jaar geleden, in 1970, was dit ook reeds in voege. In ons land sprak men dan van het jaar van het leefmilieu. Een slogan die algemeen bekend werd en die men zelfs overal aangeplakt vond was wel : "Plant een boom".

Wij weten niet of 1975 en het jaar van de vrouw een succes gaat worden. Van een ding zijn wij echter zeker, 1970 en het jaar van het leefmilieu werd een mislukking.

Wanneer wij even nagaan en gaan vergelijken met 1970 dan zijn wij er van overtuigd dat na vijf jaar ons land geen boom meer bezit. Integendeel. Ettelijke groene zones moesten eraan geloven en werden vervangen door betonnen bunkers of stalen geraamten. Mooie omgevingen moesten de plaats ruimen voor autostrades en autowegen die het milieuvervuilende verkeer moesten opslokken. Een ongeordende bouwwet had als gevolg dat bepaalde heren konden en mochten bouwen op plaatsen waar men nog enigszins kon spreken van groen en natuur.

Bekijken we maar even onze eigen omgeving. Het mooie Klein-Brabant waar we nog heel wat groen vinden, werd ook reeds sterk geslachteofferd. Honderden prachtige en misschien in ons land wel "enige" notelaars moesten eraan geloven aan de dijken van Weert. Akkoord, wij weten ook dat deze dijken moesten versterkt worden en wij weten ook dat het gevolg daarvan een prachtig wandelpad was op deze dijken. Maar het kon anders ! Maar de notelaars moesten wijken voor onze moderne werkwijzen en daarvoor stonden ze in de weg.

Een ander voorbeeld : Buggenhout-Bos. In onze omgeving een enig overblijfsel van een oud bos waar nog plaats was om urenlange wandelingen te maken. Nu vindt men reeds woningen van grote heren tot in het bos. Zij wonen er natuurlijk gezond. Akkoord. Maar meteen wordt het prachtige bos hoe langer hoe meer privaat terrein en worden de eenvoudige zondagswandelaars, die alle moeite van de wereld doen om toch nog ergens een stukje natuur terug te vinden, steeds maar verder verdrongen zodat ze over enkele jaren nog zullen kunnen wandelen tussen de uitwasemingen op een drukbereden autoweg.

Een derde voorbeeld. De prachtige omgeving rond en in Lippelobos en verdere omgeving. Dit overgebleven stuk natuurpracht is in zeer groot gevaar. Reeds verschillende jaren bestaan er plannen om ook hier wat anders mee te doen. Alsof er ook daar nog niet voldoende plaatsen zijn waar men de plaatjes vindt met de rode letters "Privaat - verboden toegang".

Dit allemaal zijn vruchten geworden van een periode van vijf jaar, na het jaar van het leefmilieu. Er wordt maar gepraat en nogmaals gepraat en ondertussen verdwijnt boom na boom, struik na struik en zeker en vast... mens na mens.

En dan mogen we onze eigen gemeente nog niet bekijken waar het groen zo arm aanwezig is. Wij bezitten nergens een prachtig park of bos. En nochtans ook wij kenden de prachtige leuze : plant een boom. En er werden bomen geplant. Meer symbolisch echter.

Laten wij hopen dat het nog langer dan vijf jaar zal duren dat er alleen nog sprake kan zijn van een symbolische mens. U ziet, zelfs wij kunnen soms pessimistisch zijn !!

Alfons Desmedt.

- - -

DORP klapper

FEBRUARI 1975.

Zondag 16.

Interessant volleybalnieuws. Naar alle waarschijnlijkheid zal een selectie van de K.W.B.-volleybalploegen uit Blaasveld, Kalfort en Breendonk op zondag 4 mei oog in oog staan met de Antwerpse kampioenenploeg.

Op verschillende plaatsen in onze gemeente worden door de Chirojeugd papiermandjes geplaatst die zich hier en daar ook aan palen bevinden. Onder het motto "houdt u dorp rein" kan men hier al zijn overvloedige resten kwijt die anders toch maar op de straatstenen worden weggegooid. Een interessant opzet dat zeker onze waardering heeft en dat wij van harte toejuichen.

Maandag 17.

Wij vernemen de geboorte van Luartina Van Hemelrijck, dochter van Jean en De Smedt Joanna. Dit gezin, dat door Schakel van harte wordt proficiat gewenst, woont op de Hoogheide 82.

Dinsdag 18.

In de late namiddag rijdt een grote mastodont door het Breendonkse dorp. Ter hoogte van de Pastoor Somerslaan schijnt onze Dorpstraat te smal te zijn want enkele geparkeerde auto's lijden er schade door. Namen ontbreken ons echter.

Woensdag 19.

Op het gemeentehuis heeft, onder grote belangstelling, een informatie-avond plaats omtrent de plannen van minister Michel tot fusie van kleinere gemeenten. Uit de vergadering blijkt dat niemand erg ingenomen blijkt

te zijn met deze plannen, zodat men besluit aktie te voeren voor zelf-
standigheid.

Donderdag 20.

Jan Van Gompel, eens onze wielertrots, trekt zich terug uit het drukke
herbergleven. Hij laat zijn riante doening rechtover de kerk over aan een
andere sportfiguur die ooit in de Schakel furore heeft gemaakt : catcher
De Mol en zijn eega nemen hun intrek in de St. Sebastiaan.

Vrijdag 21.

Bij het opstaan doet Bertha De Maeyer ofte Mevrouw Wegge uit de Dorpstraat
een spijtige misstap en breekt haar been. Bertha, die op dit moment alleen
thuis was, heeft heel wat moeten doen om toevallige voorbijgangers ken-
baar te maken dat er met haar iets gebeurd was. Schakel wenst haar een
spoedig herstel toe.

Zaterdag 22.

Tijdens een biezonder plechtige viering hebben meer dan 50 meisjes en
jongens, in het bijzijn van hun ouders, hun katecheseleraressen en vele
vrienden, de plechtige belofte afgelegd zich voorbeeldig voor te berei-
den op het sakrament van het Vormsel.

Zondag 23.

Breendonk A, en dan zitten we terug bij de Volleyball, wordt te "Itegem
de mantel uitgeveegd. Een zware maar niet te verdoezelen 3-0 nederlaag
is meteen ook een lelijke streep door de titelambities van de "Duvels"
Het was alsof niemand in staat was een smach uit te voeren volgens de
regels van de kunst. Niemand kon een degelijk blok vormen en zelfs de
meest gemakkelijke ballen werden gemist. De konzentratie is blijkbaar
zoek.

Het wordt vandaag een zomers weertje. De temperatuur bereikt zelfs een
zomerhoogte en de zon schijnt in volle glorie. De meeste mensen profi-
teren dan ook hiervan en maken korte of verre wandelingen.

Maandag 24.

We vernemen dat de jonge wielrenner Jan De Wolf, de broer van de over-
bekende Fons, tijdens een trainingstocht te Wolvertem, loodzwaar ten
gronde is gegaan. Hij werd vrij ernstig gekwetst naar het ziekenhuis te
Reet gebracht. Een zware tegenslag voor de familie De Wolf die in Fons
en Jan felle kleppers bezit om een rijk gevuld wielerveven op te bouwen.
We wensen Jan een spoedig herstel.

Door verschillende personen uit onze gemeente wordt een aktiekomitee ge-
vormd en vanavond besproken en gepland hoe men de aktie tegen de fusie
van onze gemeente kan opbouwen.

Dinsdag 25.

Wat het aktiekomitee van snel werken houdt, wordt vandaag reeds bewezen. Deze avond verschijnen reeds hier en daar de eerste aanplakbrieven voor de ramen met "geen fusie, geen grenswijziging". Maar niet alleen Breendonk voert een aktie, ook de buurdorpen Ruisbroek en Tisselt laten zich niet onbetuigd.

Te Ringene werden gisteren zomaar 5 fietsen uit de Vliet gehaald. Het ging hier nog om fietsen in zeer goede staat die wellicht ontvreemd werden om er mee naar huis te rijden. Niet minder dan drie fietsen waren eigendom van personen uit onze gemeente.

Woensdag 26.

In de molenschool is vandaag een en ander misgelopen. In plaats van een stroom van leerlingen liep er een heuse waterstroom naar buiten. Een kraan heeft het begeven en voor men het onheil door had was alles reeds herschapen tot een ware zee.

Zaterdag 27.

Men zegt altijd dat voorbeelden wekken en daden trekken. Ook de Kon. Astridlaan wil niet ten achter blijven. Tussen de garage Vissers en de verkeerslichten is het iemand gelukt deskundig een buis van de waterleiding door te steken, met het gevolg dat Breendonk zijn eerste echte huizenhoge publieke fontein heeft. Naar slechts van korte duur. De spelbrekers van de watermaatschappij zijn gewoon de kraan komen dichtdraaien en hebben het ding hersteld.

In de Eigenaarstraat overlijdt vandaag op 83-jarige leeftijd Leonie Lamberts. Schakel neemt innig deel in het leed van deze beproefde familie.

Vrijdag 28.

Armand en Jan de Bondt geven een dia-avond met als onderwerp het natuurreservaat "Het Broek". Uiteraard wordt er aandacht besteed aan de talrijke bloemen, planten en dieren die dit reusachtig gebied zo mooi maken. Er was een behoorlijke opkomst. Alle aanwezigen hebben ten eerste genoten van de prachtige beelden en de deskundige uitleg van de broeiders De Bondt, die van harte dienen gelukgewenst.

Tevens moeten wij U medelen dat de kortstemaand van het jaar er weeral opzit en dat iedereen die per maand wordt betaald een paar dagen profijt heeft gedaan : geld ontvangen voor 30 dagen en er slechts 28 hebben geleefd. Of is dat ook een onderdeel van de inflatie ??

MAART 1975.

Zaterdag 1.

Het kindje van het gezin Verbesselt, woonachtig in de Breendonkstraat 17 te Tisselt, wordt levenloos in zijn bedje aangetroffen. Het kindje was amper 5 maanden oud. Aan dit diepbeproefd gezin bieden wij ons innig leedwezen aan.

In het Centrum wordt er met man en macht gewerkt aan de elektriciteitsleiding. Er worden groeven gekapt waarin de buizen moeten komen, terwijl deskundigen ter zake zich bezighouden met het kronkels trekken van plastic en overal verdeeldozen aanbrengen.

Wie het nog niet moest weten : vandaag gaat officieel het café bij De Mol open. Men kan er gratis een pintje gaan drinken, maar dan alleen en uitsluitend vandaag.

Zondag 2.

In de kerk heeft er een bijzondere plechtigheid plaats. In de handen van hulpbisschop Schoenmaeckers van Mechelen verzoekt Jos Snackaert, bijgestaan door zijn echtgenote Julienne, hem te aanvaarden als kandidaat permanent-diaken. We willen deze toekomstige diaken van harte feliciteren en hem alle sterkte toewensen voor de toekomst, vooral omdat de taak van een permanent-diaken zo veeleisend is.

De B-ploeg van de K.W.B. lukt de stunt van de dag. Zij gaan het tot dusver ongeslagen Kalfort met 2-3 innemen in eigen vesting. Een bewijs dat deze jongeren wat kunnen als ze zich volledig geven.

Maandag 3.

Nogmaals een minder prettig voorval. Wij vernemen immers het overlijden van Maria Van Vaeck-Bemis uit de Dorpstraat 83, op 68-jarige leeftijd. Ook deze familie bieden wij onze deelneming aan.

Leon Van den Bossche uit de Breendonkstraat heeft klacht ingediend bij de politie wegens ontvreemding uit de geldlade van zijn winkel van een bedrag van 4.000 fr. Opgepast mensen, er loopt wat rond !!

Dinsdag 4.

Pastoor Michiels is te gast in Blaasveld, waar hij voor een bijna uitverkochte zaal, in het kader van de vastenactie Broederlijk Delen, een dia-montage brengt over het land dat ons allen zo nauw aan het hart ligt, Mali.

Woensdag 5.

Onze gepensioneerden-bestuursleden rijden vandaag naar Mechelen, waar in het Volksbelang heel wat van deze mensen worden gevierd, voor hun reeds jarenlange inzet in deze beweging.

Donderdag 6.

Onze kleinsten hebben vandaag vrijaf. Het is immers conferentie voor de kleuteronderwijzeressen. Misschien een gelukkige verpozing, juist voor het aanstaande schoolfeest.

Vrijdag 7.

En vandaag neemt praktisch iedereen vrijaf in de scholen. Een staking van het onderwijzend personeel is er oorzaak van dat praktisch geen leerlingen de moed ophengen om toch naar school te gaan.

De Willebroekse spuitgasten dienden vandaag op te treden aan de verkeerslichten, waar een reusachtig gevaarlijke diepvlek werd ontdekt op de autosnelweg Brussel-Antwerpen. Met zand, stevige borstels en mankracht werd het onheil verholpen.

N.v.d.R. Deze olievlek was toch nog minder gevaarlijk dan de Brusselse!

Zaterdag 8.

Voor velen is Willy's Moustache geen vreemde naam. Wellicht kent ieder de reusachtige café van de snorrebaas aan de verkeersweg Breendonk-Tense wel. Maar voorlopig zal Willy het zonder tapkraan moeten doen, want heel vroeg in de morgen kraaide in zijn instelling de rode haan. Hoe fel de brandweermannen zich ook inspanden, hulp kon niet meer baten. Van wat eens een plezierplaats was, rest nu nog alleen asse, verkoolde balken en gruis.

Zondag 9.

De meisjesschool biedt, naar jaarlijkse gewoonte, een schoolfeest aan dat natuurlijk door de ouders druk wordt bijgewoond. De leerlingen brengen per klas of per groep nummertjes naar voor die zij gedurende weken hebben ingestudeerd. Voor velen onder hen is het op de nagels bijten, blozen en stotteren, omdat je tenslotte voor een volle zaal staat en dat doet wel even vreemd aan. Plankenkoorts is zelfs geen onbekende voor toneelratten, dus zeker niet voor de kinderen die de allereerste scènestappen zetten. Het programma werd in ieder geval zeer vlot afgewerkt.

Maandag 10.

In de Groenstraat kwam het tot een botsing tussen 2 auto's. De ene werd bestuurd door Willem Van Delm uit Liezele en de andere...die kennen wij niet want die is er vandoor gegaan zonder naam of adres bekend te maken. Er was gelukkig slechts stoffelijke schade.

En daar zijn we weer... Wie? Wel de vlaggen in Breendonk. Nu verschijnen ze plots op de hoek van het parkeerterrein aan de Jan Hammeneckerstraat. Op dit zeer druk kruispunt kunnen ze zeker aantonen dat onze gemeente levendig is.

Niet alleen mensen maar ook dieren kunnen een hartinfarct krijgen. Dat ondervond G. De Velder uit de Molenheid toen hij moest vaststellen dat één van zijn dieren plots neerzeeg en stierf.

Woensdag 12.

Wanneer we de werken op het Centrum even gaan bekijken, kunnen we vaststellen dat er telkens wat veranderd is. De verwarmingsinstallatie ligt reeds te wachten op de eerste kalorieën, de elektriciteitsleidingen worden goed en eerlang begint men zelfs met de vloerbedekking. Als alles zo goed blijft vooruitgaan zitten we eerlang in een lekker nieuw, gezellig en vooral doeltreffend parochiehuis, dat velen ons zullen benijden.

Donderdag 13.

Over dit Centrum wordt er vandaag vergaderd. De Parochieraad en het Centrumcomité steken te samen de koppen bijeen om te praten over de toekomst van het nieuwe Centrum. Het beheer van dit nieuwe gebouw zal alvast heel wat werk met zich meebrengen.

Vrijdag 14.

Wij gaan stilaan naar de winter. Neen wij vergissen ons deze maal niet. De mooie zomerse dagen van deze winter zijn nu voorbij en allerlei narigheden zijn in het vooruitzicht. Zelfs is er nog sprake van sneeuw en ijzel.

Zaterdag 15.

De Kultuurkring, het zangkoor In Dulci Jubilo en de dansgroep Annemariëke vieren gezamenlijk hun jaarlijks feest. Deze avond was volledig geslaagd. Een muzikale opvoering door de jonge virtuosos uit Breendonk kende een ongekende bijval, terwijl de daaropvolgende kwis met onverwachte en overgrote belangstelling werd gevolgd en meegedaan. En plezier en leute was er natuurlijk in overvloed.

Wij hebben het voor het laatst gehouden en mochten het eigenlijk nog niet vertellen. Maar eindelijk zijn we te weten gekomen waarom de Bloemenwijk aan geen bloemen geraakt. U zult reeds bemerkt hebben dat er midden van deze nieuwe woningen nog steeds een modderput is. Wel volgens berichten uit welingelichte bron zou heel spoedig op deze plaats een grote fontein worden geplaatst. Iedere stad of grote gemeente heeft een fontein en zelfs in Milaan-San Remo heeft de fontein nog steeds haar betekenis. In onze gemeente zou deze fontein zeker niet misstaan. Volgens de plannen zou het water zelfs heel hoog spuiten en met lichtschakeringen een mooi schouwspel laten zien. En of het spoedig zou zijn? Inderdaad, reeds over enkele dagen zou het werk af zijn, want de fontein zou einde dezer maand in zijn geheel ter plaatse gebracht worden. Slechts aansluitend beslist hebben dat de opening zou plaats hebben en de eerste spuit zou verschijnen op tweede paasdag, zodat wij vanaf de dinsdag daarop een prachtige fontein in onze gemeente zouden bezitten. In het jaar der monumenten zou dit zeker in onze gemeente een nieuw monument worden.